

A pus

Adina Speranta

Eclozează cerbi pe sus,
prin pășunea purpurie,
scrie cerul descompus
cu o lacrimă-aurie.

Mâna hoată a cuprins
norii toți în palma rece,
pe o roată de apus
timpul vine, viața trece.

Saltă fusta înverzită
a pădurii, toamna grea,
și pe coapsa adormită
plânge frunza de cafea.

O tristețe ne-nțeleasă
dă perdeaua la o parte,
au intrat stele în casă
bocănind ușor, a noapte.

Adina V.

25.09.2018